

**Sud Bosne i Hercegovine**
Суд Босне и Херцеговине

Broj: S1 3 U 033111 19 U
Sarajevo, 07.01.2020.godine

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Jadranke Brenjo, kao predsjednika vijeća, Davora Žilića i Maide Bikić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Slađane Anđelić, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja JKP Vodovod i Kanalizacija d.o.o. Tuzla, ulica 2.oktobra broj 1, Tuzla protiv rješenja broj: UP1 03-1-37-1-269-6/18DGL od 14.05.2019.godine, tužene Agencija za zaštitu ličnih/osobnih podataka BiH, ulica Vilsonovo šetalište broj 10, godine, Sarajevo, u upravnoj stvari zaštite ličnih podataka, na nejavnoj sjednici održanoj dana 07.01.2021. godine, donio je sljedeću,

PRESUDU

Tužba se odbija.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tužene, usvojen je prigovor izjavljen protiv JKP Vodovod i Kanalizacija d.o.o. Tuzla, zbog zahtijevanja da promjenu broja članova domaćinstva kod korisnika usluge u zgradi na adresi , u Tuzli, dokazuje pisanom izjavom predstavnika etažnih vlasnika. Tačkom II dispozitiva istog rješenja zabranjeno je JKP Vodovod i Kanalizacija d.o.o. Tuzla da od korisnika zahtijeva da promjenu broja članova domaćinstva dokazuje pisanom izjavom predstavnika etažnih vlasnika ili upravitelja zgrade. U stavu III dispozitiva je utvrđena obaveza JKP Vodovod i Kanalizacija d.o.o. Tuzla, da u roku od 15 dana, od dana prijema tog rješenja, pismeno obavijeste Agenciju za zaštitu ličnih podataka u BiH da dostave dokaze o mjerama koje su preduzete u vezi sa provođenjem tačke II dispozitiva rješenja.

Protiv osporenog rješenja, tužitelj je blagovremeno pokrenuo upravni spor zbog povrede odredbi upravnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. Tužbom ukazuje da je tužena u postupku potpuno izvela nepravilan zaključak kada je navela da je podnosilac prigovora zaključio ugovor o uslugama snadbijevanja pitkom vodom i odvođenja otpadnih voda i da je su navedenim ugovorom regulisana međusobna prava i obaveze te da su odredbe koje se odnose na promjenu broja članova

domaćinstva suprotne opštim i tehničkim uslovima tužitelja kao i suprotne Zakonu o komunalnim djelatnostima. Međutim, tužitelj navodi da je u skladu sa članom 49. Opštih i tehničkih uslova tužitelja jasno navedeno da se promjena broja članova domaćinstva vrši na osnovu pisane izjave etažnih vlasnika. Kako zgrada podnosioca prigovora, u ulici ... ima predstavnika zgrade odnosno registrovanog upravitelja, to nije osnovan prigovor da se promjena nije mogla izvršiti na način propisan ugovorom, Opštim i tehničkim uslovima tužitelja i u skladu sa Zakonom o komunalnim djelatnostima. Tužena je cijenila da tužitelj ima nesporno pravo da ima tačne podatke o broju članova domaćinstva samo u slučaju kada postoji zajednički vodomjer i predlaže da se podnosiocu prigovora omogućiti da na osnovu lične izjave izvrši promjenu. S tim u vezi tužitelj smatra da bi ovakav način poslovanja i u buduću imao negativne posljedice na preduzeće obzirom da bi taka svi mogli nekontrolisano, bez kontrole upravitelja da vrše izmjenu broja članova i nastao bi kaos pa bi domaćinstva davala lažne brojeve odnosno manji broj članova kako bi mjesečno imali manje račune za uslugu. U konačnici tužitelj smatra da nisu ugrožene odnosno narušena zaštita ličnih podataka jer je predsjednik etažnog odbora svojim postupanjem, odnosno prijavom promjene broja članova, ne ugrožava privatnost etažnih vlasnika nego vrši svoju zakonsku obavezu i štiti ravnopravnost svih etažnih vlasnika. Stoga smatra da je tuženi prekoračio granice svojih ovlaštenja jer nalaže tužitelju ono što je suprotno ugovorima, opštim i tehničkim uslovima i Zakonu. Predlaže da sud tužbu uvaži, osporeno rješenje tužene u cijelosti poništi.

U odgovoru na tužbu tužena je predložila da se tužba odbije, kao neosnovana, iz razloga iznesenih u osporenom rješenju. Zainteresirano lice, podnosilac prigovora je predložio da se tužba odbije.

Sud je ispitao pravilnost i zakonitost osporenog rješenja u granicama člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“ broj:19/02. do 74/10), pa je odlučio kao u dispozitivu presude iz slijedećih razloga.

Kako to proizlazi iz stanja spisa predmetne stvari, pobijanim rješenjem Agencije za zaštitu ličnih podataka u BiH(u daljem tekstu Agencija), uvažen je prigovor ... izjavljen protiv tužitelja zbog zahtjeva da podnosilac prigovora dokazuje pisanom izjavom koju daje upravitelj zgrade ili predstavnik etažnih vlasnika, o broju promjene članova domaćinstva koji koriste uslugu snadbijevanje pitkom vodom i odvođenje otpadnih voda, koju pruža tužitelj. Pobijanim rješenjem, tužena je zabranila tužitelju da na ovaj način prikuplja dokaze o promjeni broja članova i naložila da u roku od 15 dana obavijesti Agenciju o mjerama koje je poduzeo u odnosu na navedeno. Prema obrazloženju pobijanog rješenja, Agencija je donijela odluku kao u dispozitivu, jer je ocijenila da je između tužitelja i podnosioca prigovora, zaključen ugovor broj: 056352/11 od 29.08.2011.godine, kojim ugovorom u članu 3. utvrđena obaveza podnosioca prigovora da tužitelju prijavi promjenu podataka relevantnih za obračun i fakturisanje najkasnije do 15-og u mjesecu, za tekući mjesec (promjenu vlasništva, broja članova domaćinstva itd). U članu 4. navedenog ugovora, određeno je da broj članova domaćinstva prijavljuje Odbor etažnih vlasnika koji ga ovjerava u skladu sa Zakonom o komunalnim djelatnostima i sve promijene dostavlja tužitelju. To znači da je tužitelj, suprotno obavezama iz

ugovora kao i Zakonu o komunalnim djelatnostima, Opštim uslovima za snadbijevanje vodom i uslugama odvođenja otpadnih voda (član 49 stav 2.) propisao da se broj promjene članova domaćinstva, dokazuje pisanom izjavom predstavnika etažnih vlasnika ili upravitelja zgrade. S tim u vezi, po ocjeni tužene Agencije, tužitelj je postupio i suprotno odredbi člana 4. stav 1. točka d) Zakona o zaštiti ličnih podataka u kojem je propisano da je kontrolor podataka dužan u skladu sa zakonom da obrađuje i ažurira lične podatke samo kada je to potrebno. To znači da tužitelj ne može zahtijevati od strane predstavnika etažnih vlasnika da se lično uvjere u broj članova domaćinstva podnosioca prigovora kako je to postupio u konkretnom slučaju, odnosno da podatke o članovima domaćinstva izloži trećim licima. Slijedom navedenog, donesena je odluka kao u dispozitivu, primjenom odredbe člana 40. stav 2. točka e) Zakona o zaštiti ličnih podataka BiH.

Ovo vijeće cijeni da je pobijano rješenje doneseno pravilnom primjenom materijalnog prava, nakon prethodno pravilno utvrđenja odlučnih činjenica.

Cilj Zakona o zaštiti ličnih podataka („Službeni glasnik BiH“ broj: 49/06 do 89/11), je da se na teritoriji Bosne i Hercegovine svim licima, bez obzira na njihovo državljanstvo ili prebivalište, osigura zaštita ljudskih prava i osnovnih sloboda, a naročito pravo na tajnost u pogledu obrade ličnih podataka koji se na njih odnose. Istovremeno, ovim zakonom, osnovana je i Agencija za zaštitu ličnih podataka u Bosni i Hercegovini i utvrđena njena nadležnost prema kojoj Agencija, kada uoči da je neka obrada ličnih podataka nezakonita, zahtijeva od kontrolora da prekine takvu obradu te nalaže druge mjere, a kontrolor je dužan bez odlaganja preduzeti naložene mjere i o tome u roku od 15 dana pisanim putem informisati Agenciju (član 41. stav 1. Zakona o zaštiti ličnih podataka). Nadalje, odredbom člana 4. Zakona o zaštiti ličnih podataka u BiH, propisano Kontrolor je obavezan da: lične podatke obrađuje na pravičan i zakonit način; lične podatke koje prikuplja za posebne, izričite i zakonite svrhe ne obrađuje na bilo koji način koji nije u skladu s tom svrhom; obrađuje lične podatke samo u mjeri i obimu koji je neophodan da bi se ispunila određena svrha; obrađuje samo autentične i tačne lične podatke, te da ih ažurira kada je to potrebno itd.

U smislu prethodno citirane zakonske odredbe, ovo vijeće cijeni da nije osnovan prigovor da je Opštim i tehničkim uslovima, tužitelj mogao drugačije regulisati obaveze korisnika usluga koje pruža tužitelj. Naime, jasno je, što se ne osporava ni tužbom da je između podnosioca prigovora i tužitelja zaključen ugovor kojim su regulisane međusobne obaveze korisnika usluga i tužitelja i koje se kao takve moraju izvršavati i predstavljaju inter partes ugovor i u slučaju nepoštivanja međusobnih obaveza iz tog ugovora, za posljedicu može imati raskid i naknadu štete. S tim u vezi, u odredbi člana 17. Zakona o komunalnim djelatnostima TK („Službeni glasnik TK broj: 11/05 do 11/20) (ugovor o pružanju komunalne usluge) propisano je da davalac i korisnik komunalne usluge dužni su usaglasiti prije početka korištenja usluge sve elemente pružanja određene komunalne usluge (prava i obaveza davaoca i korisnika komunalne usluge, te druga bitna pitanja) i o tome zaključiti ugovor. Posljedično, ne može tužitelj donositi opšta pravila kojima će drugačije uređivati odnos koji je već regulisan ugovorom i na osnovu zakona, koji ima jaču pravnu snagu u odnosu na Opšte i tehničke uslove, što se pravilno ukazuje i u pobijanom rješenju. U konačnici,

tužitelj je dužan uskladiti odredbe Opštih i tehničkih uslova, sa Zakonom o komunalnim djelatnostima koji je u ovom slučaju lex specialis te je dužan postupati u skladu sa međusobno utvrđenim obavezama iz zaključenog ugovora.

Nije osnovan ni prigovor da je tužena prekoračila granice svojih ovlaštenja, obzirom da se Agencija u konkretnom slučaju bavila pitanjem zakonitosti obrade ličnih podataka podnosioca prigovora, što predstavlja njenu nadležnost i ovlaštenje u smislu odredbe člana 40. Zakona o zaštiti ličnih podataka BiH. Cijeneći da se iz stanja spisa predmetne stvari, može zaključiti da bi postupanjem tužitelja, na način da se kao dokaz promijene broja članova domaćinstva, dostavlja pismena izjava o članovima domaćinstva, predstavniku etažnih vlasnika, došlo do povrede zaštite ličnih podataka jer bi svim trećim licima, bio omogućen uvid u lične podatke članova određenog domaćinstva. Navedeno, upravo i spada u domen postupanja Agencije za zaštitu ličnih podataka odnosno njenu nadležnost.

Zbog toga je tužbu valjalo odbiti kao neosnovanu, pobijano rješenje sadrži sve što je propisano u odredbi člana 200. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH, odnosno razloge, zbog kojih je donesena odluka kao u dispozitivu, te je pravilno primijenjen materijalni propis.

Slijedom navedenog, sud je primjenom člana 37. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 19/02 do 74/10), odlučio kao u dispozitivu ove presude.

ZAPISNIČAR
Sladana Anđelić

PREDSJEDNIK VIJEĆA
SUDIJA
Jadranka Brenjo


